

DECIZIA NR. 4

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Caras-Severin a fost sesizat de Structura de Administrare Fiscală, Activitatea de Control Fiscal prin adresa nr., înregistrată la DGFP CS sub nr.713/17.01.2006, asupra contestatiei depuse de **SC**, privind suma de reprezentând:

- diferență de TVA;
- dobânzi de întârziere aferente;
- penalități de întârziere.

Prin contestatia formulată, **SC SRL se** îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr, emisă de Directia de Control Fiscal Caras-Severin, prin care s-a stabilit o diferență de TVA în sumă lei, respinsă la rambursare.

Contestatia înregistrată sub nr. a fost depusă în termenul prevăzut de art.177, alin.(1) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală iar completarea la contestatie a fost depusă si înregistrată sub nr..

Constatând că, în spetă, sunt îndeplinite dispozitiile art.175 si 179, alin.(1), lit.a) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Caras-severin este legal investit să se pronunte asupra contestatiei formulate de **SC SRL**.

I. SC SRL contestă Decizia nr., prin care nu i se aprobă la rambursare TVA în sumă totală de aferență facturilor: FF nr., TVA în sumă lei si FF nr., TVA în sumă de lei, precum si plata accesoriilor aferente, dobânzi în sumă de lei si penalități în sumă de lei.

Aceste facturi, menționează petenta, reprezintă avansuri achitate către SC SRL, ce “conform legislației în vigoare se consideră a fi o livrare de bunuri sau prestare de servicii” iar derularea sumelor prin aceste facturi impune colectarea și respectiv deducerea de TVA.

Petenta mai precizează că prin aceste facturi “nu s-a facturat o operațiune de cesiune, SC SRL nu putea factura decât avans la încasarea sumelor, deoarece nu era nici societatea de leasing, și nici nu putea subînchiria microbuzul fără acordul proprietarului”.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscală nr., organele de control consideră că societatea nu are dreptul de deducere pentru diferența de TVA în sumă de lei, aferentă unor facturi de avans, avans ce nu reprezintă încasarea parțială sau integrală a contravalorii unor bunuri sau servicii, conform prevederilor art.134, alin.5 din Legea nr.571/2002.

SC SRL a încheiat Contractul de servicii nr. cu SC SRL prin care aceasta îi pune la dispoziție, până la data de, mijlocul de transport, marca IVECO DAILY, cu nr. de înmatriculare, în vederea efectuării transportului de persoane. Pretul serviciilor, achitate sub formă de avans, a fost “în valoare de contravaloarea ratei de leasing trimestrială conform contractului de leasing nr.”, având în vedere că mijlocul de transport respectiv nu era în proprietatea societății SRL, ci al societății de leasing, SC București, până la achitarea tuturor ratelor din contractul de leasing.

Conform contractului de leasing, pct.9.11 “Utilizatorul are obligația de a instiinta finanțatorul dacă vehiculul care face obiectul prezentului contract este folosit pentru activități ca: taximetrie, închiriere, pază, protecție, intervenție și alte asemenea activități”.

De asemenea, organele de control menționează că prevederile pct.8(1) din HG nr.44/2004, referitoare la Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, precizează că dacă, în timpul derulării contractului de leasing, intervine o cesiune între utilizatori, chiar cu acceptul locatorului/finanțatorului, operațiunea nu constituie livrare de bunuri sau prestare de servicii.

În cazul celor două societăți, operațiunea neconstituind livrare de bunuri sau prestare de servicii, neexistând nici acordul proprietarului mijlocului de transport, petenta, **SC SRL**, nu avea dreptul de deducere a TVA pentru suma de 2lei. Pentru această sumă societatea este obligată și la plata unor dobânzi de întârziere

de lei si penalități de lei, calculate pentru debitul stabilit, în conformitate cu prevederile art.115, 116, respectiv art.121 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

III. Având în vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul contestatiei precum si actele normative incidente spetei, se retine:

Cauza supusă solutionării este, dacă la **SC SRL** i se aprobă dreptul de deducere pentru suma de lei, reprezentând diferență de TVA respinsă la rambursare conform prevederilor art.126, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal si exonerarea la plată a sumelor reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de lei si penalități în sumă de lei, calculate pentru debitul stabilit.

În fapt, SC SRL achită sub formă de avans la SC SRL două facturi, deducându-si TVA în sumă de lei.

Avansul respectiv a fost achitat pentru microbuzul marca IVECO DAILY, pus la dispozitia petentei în calitate de beneficiar, pentru activitatea de transport persoane, de către SC isen SRL, în calitate de prestator, conform Contractului de servicii nr., încheiat între cele două societăți. Microbuzul fiind achizitionat în leasing financiar de către SC SRL, aceasta, nu a respectat prevederile pct.9.11 din Contractul de leasing nr., neînștiintând finantatorul, adică, societatea de leasing SC Bucuresti, de închirierea autovehiculului societății **SC SRL**.

În drept, sunt incidente prevederile cap.IV, pct.8(1) din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, care stipulează:

“În sensul art.129, alin.(2), lit.a) din Codul fiscal, transmiterea folosintei bunurilor în cadrul unui contract de leasing operational sau financiar se consideră prestare de servicii. **Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finantatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finantatorul, operatiunea nu constituie livrare de bunuri, considerând că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului.**”

Modalitatea de plată a operațiunii de cesiune a microbuzului în favoarea SRL, folosind facturi de avans, care sunt purtătoare de TVA, contravin prevederilor art.134(5), lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizează:

“[...] Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării”.

Prevederile OG nr.51/1997 privind operațiunile de leasing la art.10 menționează obligațiile utilizatorului:

“b) să exploateze bunul conform instrucțiunilor elaborate de către furnizor și să asigure instruirea personalului desemnat să îl exploateze”.

Instrucțiunile elaborate de furnizor nu permiteau, conform Contractului de leasing financiar nr., pct.9.11, utilizarea vehiculului în “*activități de taximetrie, închiriere, pază, protecție, intervenție și alte asemenea activități*”, fără a fi instiintat finantatorul.

În contextul celor prezentate, operațiunile desfășurate între cele două societăți consfiintesc o operațiune care nu constituie livrare de bunuri sau prestare de servicii, fiind efectuată în afara proprietății bunului și fără acceptul proprietarului, care este societatea de leasing.

În conformitate cu prevederile art.126(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

“În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau prestare de servicii efectuate cu plată.”

.....
În baza prevederilor legale arătate mai sus, **SC SRL** nu are dreptul la deducerea TVA pentru suma de lei, aferentă celor două facturi de avans.

Pentru debitul de TVA stabilit, societatea mai datorează și dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități în sumă de lei, calculate în conformitate cu prevederile art.116, alin.(1), alin.(2), lit.a) și respectiv art.121 din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală. Aplicarea procentelor de calcul a

dobânzilor s-a efectuat în conformitate cu prevederile HG nr.784/2005, art.1, alin.(1), iar pentru penalități, prevederile Legii nr.210/2005, art.1, pct.14, 15⁶ (1).

Pentru considerentele prezentate în cuprinsul deciziei și în temeiul art.180 și art.186(1) din OG nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea contestației, ca neîntemeiată, formulată de **SC SRL** și pentru suma totală de **lei**, reprezentând diferență de TVA cu accesoriile aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 30 de zile de la comunicare, la Tribunalul Caras-Severin, secția Contencios Administrativ.